

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 27. Giberti Borromæi Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

§. XXVII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.*Giberti Borromei Cardinalis decessus.*

Paucis post Daviæ obitum diebus idem æternitatis iter ingressus est Gibertus Borromeus patria Mediolanensis. Hic ex tam illustri & Sanctis fœcundo genere oriebatur, ut Borromeum nasci, & Borromæ sanctitatis hæredem existere pene pro eodem reputaretur: præterquam enim, quod hæc familia Carolum & Fridericum Cardinales, duo magna sanctitatis luminaria recenseat, Gibertus quoque Parentes habuit Renatum & Juliam Aresiam, ambos ad virtutes suos in Filios transplantandas natos. Ab his fausto sidere die duodecima Septembris anni supra millesimum sexcentissimi septuagesimi primi progenitus Gibertus, pietatis literarumque studio in patria egregiam navabat operam. Exacta pubertate, cum sese Dei ac Ecclesiæ servitio dicare intenderet, Theologiæ præprimis sacrorumque Canonum præceptis animum adjecit. His probe instructus Romam venit, ubi ab Innocentio XII. inter Romanæ Curia Præsules, & Protonotarios Apostolicos receptus fuit. Variis dein inferioris Ordinis Magistratibus defunctus, sub Pontificatu Clementis

T 5

XI.

Sæc. XVIII. XI. primo Patriarcha Antiochenus, postea Novariensis Episcopus ac demum Pontificii cubiculi Præfatus renuntiabatur; quo in munere sibi gradum altiora stravit; quippe ad Romanam Purpuram paulopost selectus fuit, ubi singulare est, quod Pontifex non in Borromææ Domus merita antiquitatemque deprædicarit, sed præcipue ipsius Giberti obsequia tam sibi quam Sedi Apostolicæ præstita pluribus enumeraret, inter alia neo-electum Cardinalem commendans, quod *tam morum integritate quam aliis sacro Præsede dignitate & virtutibus insignes suæ gentis Cardinales (præcipue S. Carolum Borromeum) æmulari potest.* Hac dignitate insignis mox Roma ad suam Ecclesiam vigil Pastor reversus, non nisi ad S. Comitium post Clementis obitum in Urbem venit, electus autem Innocentio XIII. nulla mora sua sedem rediit: interfuit quoque conclavibus pro electione Benedicti XIII. & Clementis XII., in quibus, cum non modo locuples, sed & doctissimus pietatis ac justitiæ studiosissimus esset, ac præterea cunctis Purpuratis, Principibus & populo Romano acceptissimam maximam supremi Apostolatus spei habebat: ast Gibertus hanc dignitatem non semel promeruisse contentus, sed ardentius concupiverat, quam sese

tum suo gregi impendere, quem etiam Sæc. XVIII.
 immoto pastoralis vigilantiae studio ac A. C. 1740.
 uberrimo animarum proventu pavit us-
 que ad supremum obitus sui diem, qui
 erat vigesimus secundus Mensis Janua-
 rii: sepultus est Novariae in sacello S.
 Caroli Borromei, cui sanguine, ac san-
 ctitatis imitatione junctus erat. Reli-
 quit insignem librorum collectionem,
 quorum magna pars (uti testamento
 caverat) in Ambrosianam Bibliotheca-
 cam translata fuit.

§. XXVIII.

Petri Ottoboni Cardinalis fata.

Tertius ex Purpuratis hoc anno dena-
 tis erat Petrus Ottobonus, cujus
 majores ex Euboea Insula ortum tra-
 hentes præclara obsequia diu reipubli-
 cæ præstiterant, quocirca anno Christi
 millesimo sexcentesimo quadragesimo
 sexto Veneto Nobilitatis albo inscribi
 meruere. Natus erat Petrus Parenti-
 bus Antonio & Maria Moretti die se-
 cunda Julii anno prioris sexagesimo sep-
 timo. Puer adhuc Romam evocatus
 est a Petro Vito Ottobono Cardinale
 Patruo suo, qui, cum in Nepote suo
 summam ingenii aciem, ac spiritus ge-
 nerosos, & ad magna quævis incitatos
 deprehenderet, eundem in disciplinam
 præ-